



FENT CARRERANY

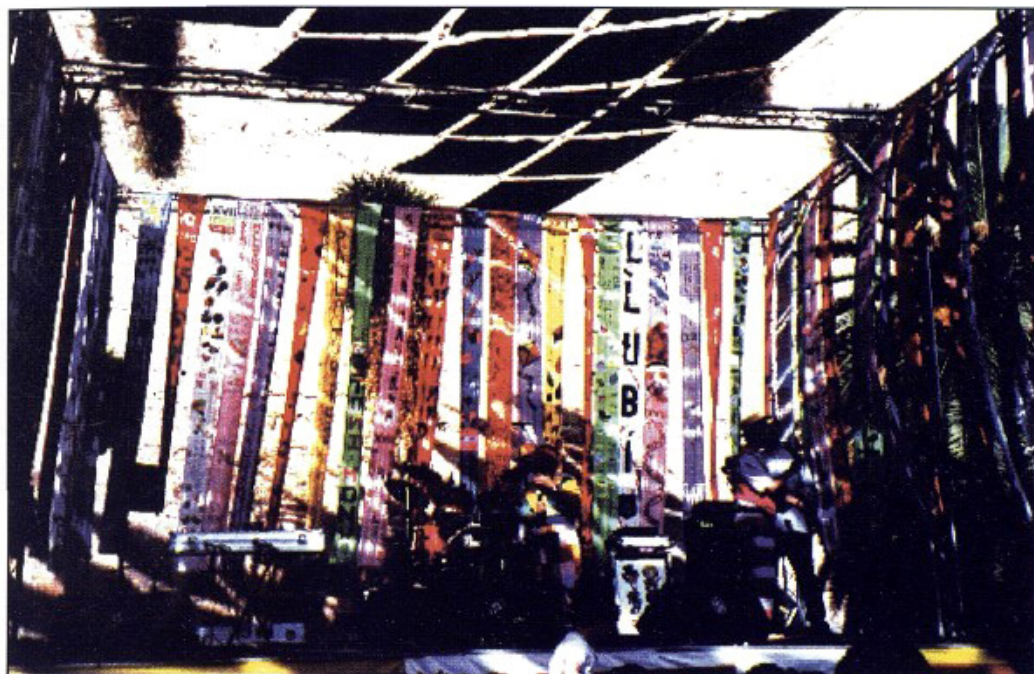
MARIA DE LA SALUT



Número 178

Any XV

JUNY, 2001



Festa de les
Escoles
Mallorquines



Marroquí
fent feina
amb pell

Sumari

Editorial i sumari	2
Trobada d'Escoles Mallorquines	3
Racó de cuina	3
Un concert memorable	4
El Màrroc, tan enfora i tan aprop	5
Passant l'estona: Granada, la màgia d'un passeig nocturn intimista	8
Qualsevol pot ser president dels USA	9
Bullit de Notícies	10
Demografia. Telèfons d'interès	12
El temps.	13
Ramelleres i flors	14
Comunicat de la Conselleria de Medi Ambient	15
Sopar amb el president Antich	15
Festa de l'aniversari de l'associació de la tercera edat	16
Polítiques Europees d'immigració	17
Jo som el camí i la vida	18
Una pinzellada oriental	18
Carrerany esportiu	19
Nous llibres, noves lectures	20

FOTOGRAFIES:

Magdalena Soler
Catalina Mas
Francisca Bergas
Magí Ferriol
Fotomax
Miquel Morey

EDITORIAL

Quina calor!, però arribats en aquesta època, el sol encalenteix de valent i la nostra illa se transforma. Si per les nostres contrades el paisatge comença a estar farcit de cosetxadores que arrepleguen la collita que la terra, la pluja i la feina del pagès han anat congriant al cap de l'any, fent de l'interior de Mallorca un indret viu, una terra que canvia segons les estacions de l'any, amb les feines que toca fer al camp.

Però hi ha altres indrets, les zones costaneres, que durant tot l'hivern han descansat i ara comencen a posar la seva maquinària en marxa per fer uns bons calaixos. I a aquests, hotelers i demés gent del negoci turístic, poc els importa si hi ha sequera, si no plou, si a Maria no tenim aigua potable, si als pobles de l'interior tenim un pressupost esquitat per poder fer inversions i per millorar la qualitat de vida dels residents, si el preu dels cereals fa molts d'anys que no pugen, si les cuines dels seus hotels empen fruites i verdures dutes de fora, se'n foten del pagès mallorquí, sols els importa una cosa, el seu negoci.

Ja comença a ser hora de fer entendre a aquests bergants del món turístic, que tota la gentada que ens visita, no ve per veure els seus hotels, ni per fer voltes pels passeigs de vorera de mar, que no fan passegers, tots aquests guiris venen per gaudir d'uns elements que no són propietat de ningú, són patrimoni de tots: El sol, les platges i el paisatge.

Per tot això, hem de començar a fer sentir la nostra veu demanant als polítics que sien valents amb l'ecotaxa i no cedeixin davant les pressions de quatre cacics hotelers que s'han fet d'or amb Mallorca i no han invertit una sola pesseta en aquesta terra que els ho ha donat tot. Hem de demanar un pla de compensació territorial, volem més ingressos pels pobles del Pla que feim un esforç per sobreviure i també patim les conseqüències del turisme, però no els avantatges.

Ara que arriba la calor, és quan podem veure la Mallorca que no volem, però hem de patir i sense res a canvi per alguns.

Que passeu un bon estiu

HAN PARTICIPAT EN AQUEST NÚMERO:

Antoni Gelabert Mas, Antoni Fiol Morey, Miquel Oliver i Roig, Miquel Rosselló i Quetglas, Cecili Buele, Francesca Maria Mas, Josep Ferriol Torelló

EQUIP DE REDACCIÓ:

Magí Ferriol Bauzà
Joan Gelabert Mas
Joan Gual Bergas
Miquel Morey Mas
Onofre Sureda Ribas

EDITA: Associació Cultural FENT CARRERANY
c/e: fentcarrerany@premsaforana.com
Sant Miquel, 11 07519- Maria de la Salut
IMPRIMEIX: Gràfiques SIBA
Santa Margalida

Nº DEPÒSIT LEGAL: PM-457/1986

La redacció de Fent Carrerany
no es fa responsable de les
opinions dels qui hi escriuen

TROBADA D'ESCOLES MALLORQUINES



El passat dia 5 de maig tingué lloc a Ses Voltes de Palma, l'annual Trobada d'Escoles Mallorquines, aquestes són algunes imatges de la festa reivindicativa.

L'escola de Maria hi participà el-laborant una cinta que feia referència al joc. Hi participaren tots els cursos. aquesta cinta fou penjada a Ses Voltes juntament amb les dels altres centres de Mallorca.



Racó de Cuina

Antoni Fiol

PREPARACIÓ

RAP ALLAGOSTINAT

INGREDIENTS:

- 1,5 kg. de rap de la part ampla
- 100 gr. de pebre vermell
- 12 llagostins pelat y cuits
- pebre bó blanc
- enciam
- salsa rosa
- sal
- salsa vinagreta

Feim el rap net, llevam l'espina, li posam sal i pebre bó i el passam pel pebre vermell fins que quedi ben cobert.

Embolicam cada tallada en paper d'alumini i el bullim en aigua salada durant 10 minuts. Una vegada cuit, el treim i el tallam en rodanxes de mig centímetre de gruix.

Tallam l'enciam ben petit en juliana i el colocam dins la palangana de servir. Al voltant de l'enciam i posam les tallades de rap, damunt i posarem els llagostins xepats.

Servir-ho fred amb ses salses a part.

Molt bon profit.

SALSA ROSA:

Salsa maionesa amb suc de taronja, quetxup, unes gotes de salsa perrins i un poc de conyac.

VINAGRETA:

Mesclar, una cullerada de mostassa, una de sucre, un poquet de sal, vinagre blanc i oli d'oliva fins que quedi una salsa ben lligada.

UN CONCERT MEMORABLE

Quina sort haver-hi estat!. La veritat és que havia tengut tentacions de no anar-hi. L'endemà, ben de matinada havia de partir cap al Marroc. Però no m'ho hagués perdonat.

Fou dia 16 de maig. L'ambient era ben engrescador. L'auditori del Conservatori de Palma estava ple de gom a gom. L'Orquestra Simfònica de les Illes Balears, dirigida en aquesta ocasió per l'alemany Christof Stepp, omplí també l'escenari. Just hi mancava na Catalina Sureda.

I amb bastanta puntualitat començà el concert dels guanyadors del Premi de Fi de Grau Mitjà, Na Catalina Sureda, de violí, i en Josep Bellver, de piano. Na Catalina Sureda Colombram interpretà el concert en sol menor, opus 26, per a violí i orquestra de Max Bruch. Ja amb els primers compassos, ens deixà encisats, embadalits. La seva feina intensa i constant de l'estudi del violí ha tengut aquest premi i en aquests moments és quan s'ha de recollir.

Un públic ben entregat els premià, a solista i orquestra, amb llargs aplaudiments. Na Catalina ho agrai, oferint al públic un solo del seu instrument.

L'altre premi Fi de Grau, el campaneter Josep Bellver Palou, interpretà el concert el sol major per a piano i orquestra de Maurice Ravel.

La crítica dels especialistes musicals de la premsa ha estat excel·lent. Jo, com a bon escoltador de música clàssica, et vull dar l'enhorabona, Catalina, pel teu



Na Catalina és felicitada pel director Christoph Stepp

nivell assolit, així com també als teus pares i mestres que t'han ajudat.

I, repetesc, quina sort haver-hi estat!

Magí Ferriol



Moment de la interpretació del solo amb el violí d'una peça de Johan Sebastian Bach.

EL MARROC, TAN ENFORA I TAN A PROP



He tengut l'oportunitat, com ja sabeu, de visitar el Marroc durant deu dies, juntament amb altres 19 persones del món de l'educació i una de la sanitat balear. De l'escola de Maria també hi vengué na Margalida Soler, la mestra d'Educació Infantil.

El viatge estava emmarcat dins un programa de la Conselleria d'Educació i Cultura, concretament de la Direcció General d'Ordenació i Innovació que dirigeix Catalina Bover, i tenia com a objectiu conèixer el lloc de procedència dels nostres alumnes magrebins, conèixer el

voluminós que el que cabia dins elles i les bosses annexes, que haguérem d'utilitzar per dur els regals i records que havíem comprat regatejant.

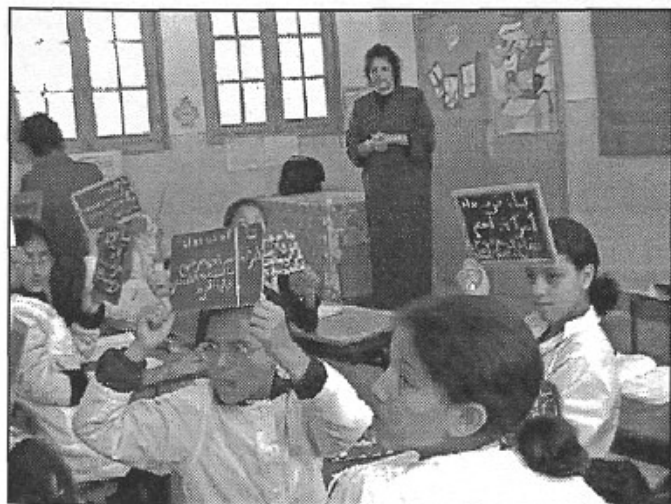
El que no admet cap tipus de regateig és l'amabilitat i la il·lusió amb què fórem rebuts. Per això és obligat expressar la meua absoluta satisfacció per la consecució dels objectius que, personalment, m'havia marcat i crec que, per extensió, també la resta del grup.



A l'escola de formació de mestres, compartint el tè i pastes amb el director, professors i alumnes

seu món educatiu i establir relacions amb institucions, escoles i mestres d'allà.

Ja a casa una altra vegada i després d'ordenar les maletes me n'adon que el bagatge emportat és molt més



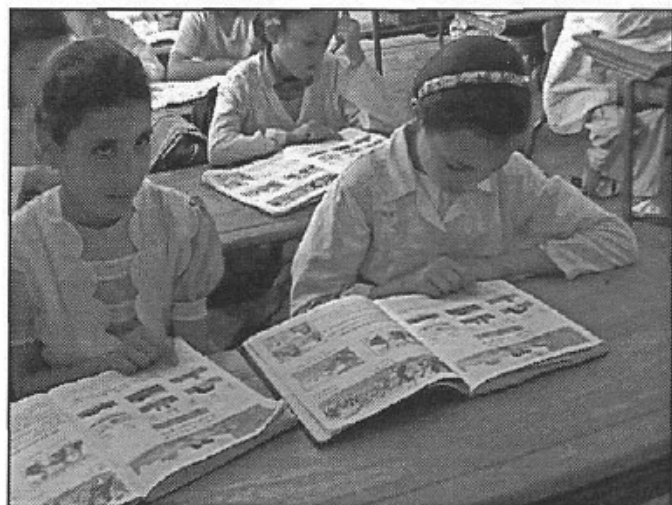
A l'escola Aisha Oum de Fes, els alumnes ens mostren la pissarreta amb la qual treballen



Interior de l'escola Alcorànic Nahda Tarbouia de Fes

També ha servit per rompre tòpics i idees equivocades sobre l'educació al Marroc.

Dotze foren els centres educatius que visitàrem, de tots els àmbits: centres rurals i urbans, un centre d'Educació Infantil, diversos centres d'Educació Primària, altres tants d'Educació Secundària, una escola de Formació de Mestres i un centre de Professors i



Nines estudiant francès a l'escola rural de Bouarg

Recursos. La majoria de centres eren públics, llevat d'un centre privat i una escola alcorànica.

La rebuda, com ja he mencionat, sempre fou entusiasta. Alguns coneixien prèviament la nostra visita, però per altres fou una sorpresa, una agradable sorpresa, sobretot a la província de Nador, d'on provenen la majoria dels nostres alumnes. Tots, després de la visita, ens oferiren un te a la menta a la menta amb pastes o galletes, llevat d'alguna explicable excepció. He rebut ja un correu electrònic (arribà abans que jo) d'un mestre de l'escola de Driouch, disculpant-se perquè com que els havíem sorpresos, se sentien malament per no haver-nos ofert tot el que acostumen a oferir. Per descomptat que ja



A l'escola de Driouch, el mestre feu cantar els alumnes per a nosaltres

li he contestat que ens sentírem contentíssims amb la visita i les cançons que ens dedicaren.

Mestres i alumnes, sobretot els majors, estan ansiosos per establir contactes amb l'exterior, per conèixer coses d'Espanya, dels nivells de l'Ensenyament, de possibilitats de visita i de feina. Se'ls nota la llosa



A una de les 30 escoles de Taurirt, nosaltres cantàrem als nins una canço que na Nadia ens havia ensenyat política que tenen al damunt i la por de parlar de certes coses.

La llengua d'ensenyament és l'àrab culte però la llengua que es parla al Rif és el "tamazghit". Aquesta no s'ensenyava, és perseguida, prohibida. En veu baixa me'n parlà un estudiant de primer de l'escola de formadors de mestres de Nador. Es queixava que enviaven a escoles rurals mestres que no coneixien el "tamazghit" i no es podien comunicar amb els pares ni amb els mateixos al·lots. No us recorda a alguna cosa això? El "tamazghit" també es parla al nord d'Argèlia: aquests dies la premsa ha publicat que s'han produït enfrontaments



Travessant Tiztoutine, poble d'alguns marroquins de Maria

entre estudiants i policia a la Cabília amb aquests problemes lingüístics de fons.

Per altra banda aquest viatge també ha significat una anada nostàlgica al passat, a la meua infantesa. He tornat veure molts segadors i segadores pel camp, la falç a la mà i gavelles esteses. I llavors la batuda a l'era. Molts ases amb beasses i pocs carros. També he vist "cosetxadores", batedores d'aquelles amb el tub que expulsava la palla i tractors. Però amb menor mesura. I



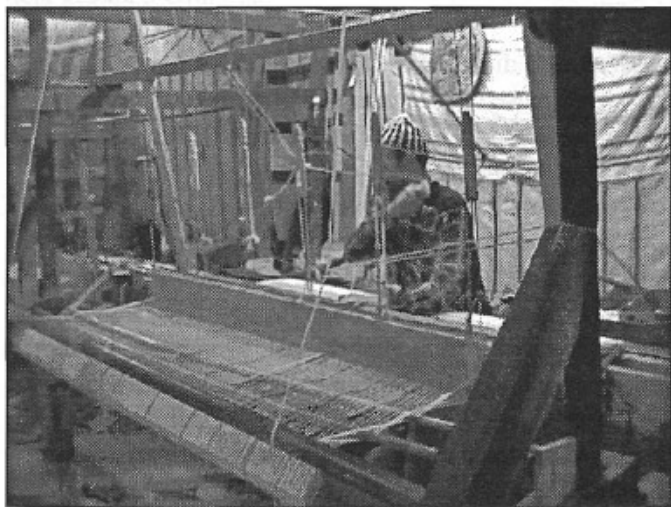
Quins ulls! Quina sorpresa!



Vista general de la ciutat de Nador, des d'un turó.

el fet que no hi hagi fàbriques fa que sigui un paradís de l'artesanía. Tot es fa a mà, utilitzant eines rudimentàries.

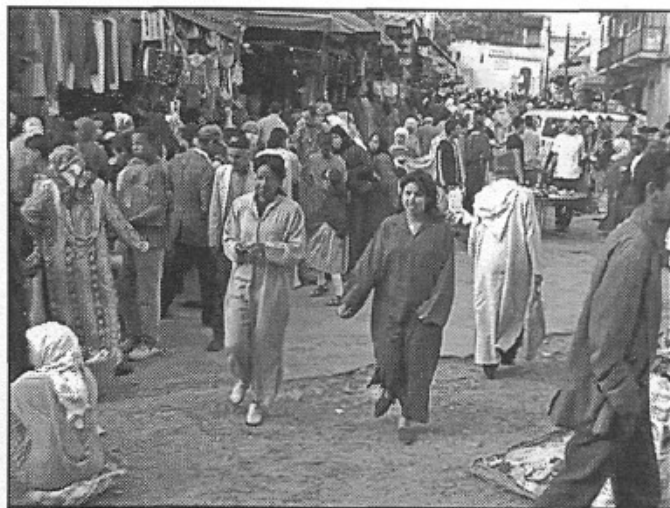
Fins i totes menja a mà. El cuscús, el tajine de mè o pollastre, la harira (sopa), els pinxos són els menjars típics que provarem els primers dies a Fes. Els següents dies, a Nador, vora la mar, l'alimentació canvià i ja no tornarem provar la carn: molls, calamars, gambes,



Telers amb els quals es fabriquen catifes i altres teles a la Medina de Fes

llenguados, etc, foren la base. També provarem el blat de les índies torrat al carrer.

Seria molt llarg contar tots els detalls dels deu dies del viatge, llocs i fets. Per això ho intentaré resumir. Hem conegut els pobles i el camp d'on provenen els nostres alumnes: Nador, Beni-Enzar, Mont Aroui, Tiztoutine, Driouch, ... Hem establert contactes per poder obtenir documentació escolar dels nostres alumnes. Cap dels que tenim n'han aportat però totes les escoles que hem visitat en tenen i molt completa. El paper de la dona dins la societat marroquí, sobretot dins el món rural, és el mateix que dins la nostra fa uns cinquanta anys.

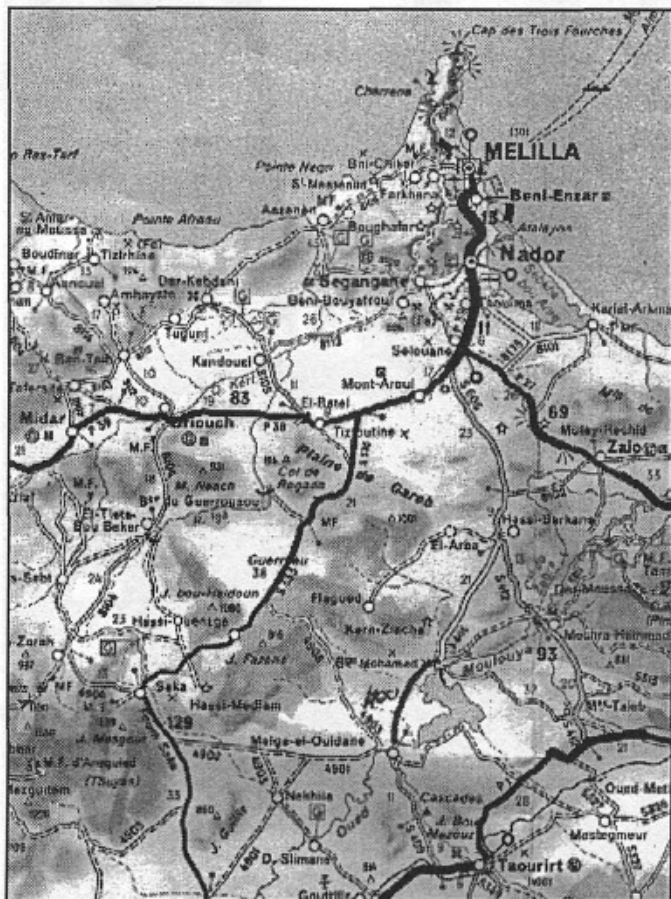


Mercat a Meknés. Mercat vol dir molta de gent al Marroc

Tot el país necessita recórrer el camí cap a la modernitat i la justícia. Sobretot la part del nord que és la que està més endarrerida. Per fer aquest camí, nosaltres, com a bons veïnats, els hem d'ajudar.

Els detalls i fotografies del viatge els podreu consultar a la web del viatge (www.terra.es/personal2/magife) que actualitzaré tot d'una que pugui.

Magí Ferriol



En aquest mapa podeu localitzar Nador, Driouch, Tiztoutine, Taurirt, etc, llocs de procedència del nostre alumnat marroquí

Passant l'estona: ... Granada, la màgia d'un passeig nocturn intimista.

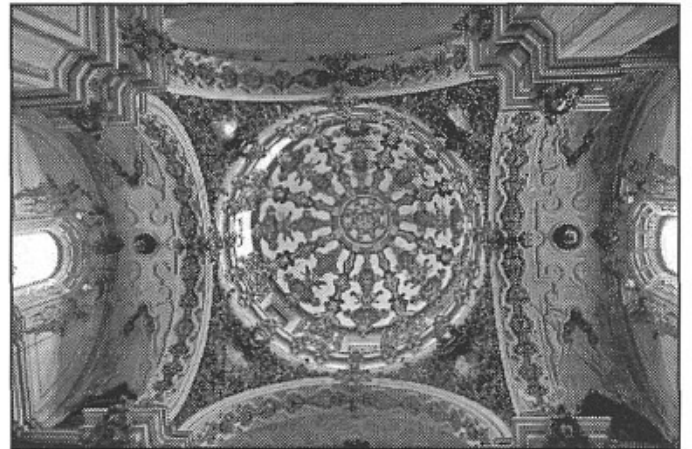


Sempre és sorprenent una visita a Granada. Són tantes i tantes les traces de la seva història apassionant que un no l'acaba mai d'admirar. La màgia comença tot llegint "Els contes de l'Alhambra" de W. Irving, i un ja no pot treure's de sobre "el duende".

Són moltes les guies que un pot seguir, des de començar per llegir "A la sombra de un granado" de Tariq Alf per comprendre la seva història, fins a l'adquisició de l'última guia turística il·lustrada per recórrer tots i cada un dels racons, en la qual ara destaquen solemnement que també l'anterior president d'USA, Bill Clinton va admirar la monumental obra nazarí.

Però hi ha una altra manera de visitar-la, que no és l'oficial, que no és la dels monuments, però que sí segueix les passes de l'evolució de la història civil: anar de la mà d'algun expert enamorat de tots i cada un dels racons populars. Com en el meu cas que em féu de guia

un company, col·lega de Microbiologia del Hospital Virgen de las Nieves, coneixedor de la història de cada pedra. Junts vàrem trepitjar tots els caminois, *les vereas*, del Sacromonte i de l'Albaicín, una nit estrellada, guiat per la imatge presencialment majestuosa de l'Alhambra il·luminada.

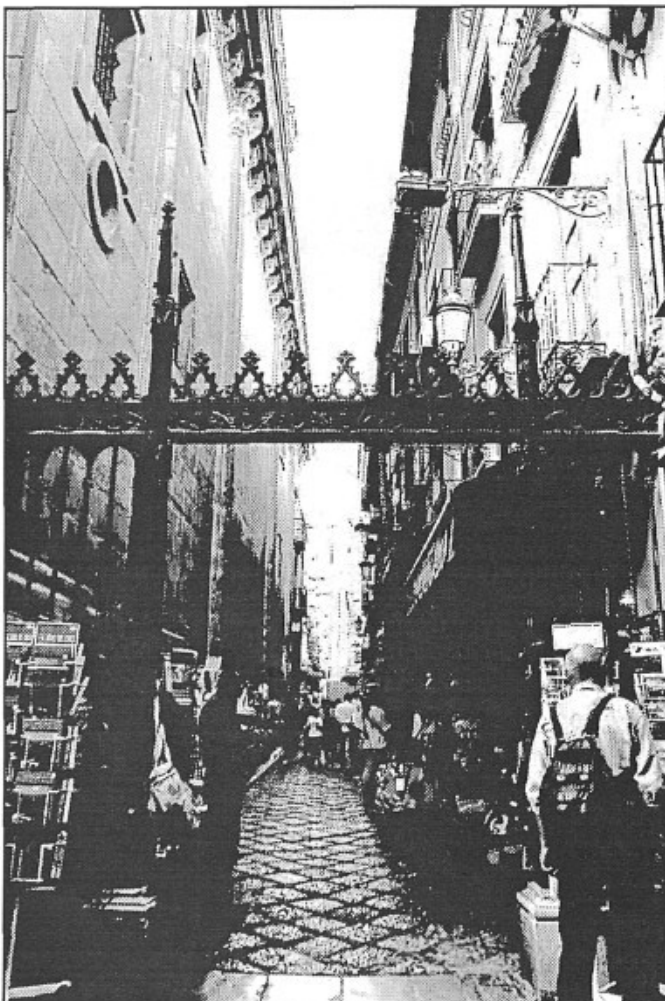


Cúpula

Aquests dies de primavera capriciosa, una nit humida i sense lluna, vàrem caminar hores i hores pels carrerons pedregosos del Sacromonte, després de sopar a un "restaurant" popular d'unes *migas*, unes costelletes de cabrit i un vi de collita d'un parents del propietari, molt digne; admirant totes i cada una de les casetes, *cuevas*, emblanquinades, amb el seu *carmen* florit al davant. Saludant a tots i cada un dels habitants que prenien la fresca; gent de pell bruna, mirada blanca i pensament reposat. De tan en tant ens sortien a camí uns cans, que al veure com nosaltres l'Alhambra il·luminada, feien mutis i quedaven també embadalits. Les faroles de llum resplendent ens guiaven per les *verreas* i feien ressaltar encara més l'encalat. Tot el passeig va estar perfumat amb les flaires de ginesta, de roses i de llessamí.

A cada revolt una perspectiva diferent del castell nazarí; una nova exhalació de bellesa. Tot era misteri, i aquest misteri no són ni les coves, ni el paisatge, ni els versos que tots els poetes li han dedicat, ni la indescriptible alegria de la *zambra*, ni el blanc resplendent de les façanes, ni les mil flors multicolors, ni les figueres de moro, ni les pites, ni els lladrucs del cans; els misteris del Sacromonte és el temps, que no és d'ara, ni d'ahir, és de sempre, és la gent.

I un arriba a l'Albaicín, patrimoni de la humanitat,



"Zoco" de la ciutat de Granada

un laberint de carrerons, revolts, reixes forjades a mà, portes admirables i pedres mil vegades trepitjades. A cada racó ens torna novament la guia visual de l'Alhambra il·luminada, les enredaderes que pengen per les parets blanques; els aljubs tots distints, de factura inconfusible, asseguraren l'aigua d'antany. Les passes ressonen a la nit als carrers deserts; el silenci és total i la caminada agafa un to totalment intimista i misteriós; però ens acompanya sempre la llum de les faroles i el blanc, reflectit de les façanes, que tan bé va saber descriure Federico García Lorca:

¡Con qué trabajo tan grande
deja la Luz a Granada!
Se enreda entre los cipreses
o se esconde bajo el agua.



Jardines

Antoni Gelabert Mas
Barcelona, maig-2001

QUALSEVOL POT SER PRESIDENT DELS USA: BASTA NO SABER NI LLEGIR NI ESCRIURE

Fa uns dies que l'Alfred Rodríguez Picó ens informava a la secció del Temps del Telenotícies nit, que el guanyador de les darreres eleccions nord-americanes, un tal George Bush, havia negat l'existència del canvi climàtic; és a dir, per decret havia negat una evidència científica.

Ai Deu meu, que vaig dir jo! Ja hi tornam a ser!. Resulta que escriure la història i guardar-la als llibres per transmetre els coneixements a les generacions futures no serveix de gaire... si un no els llegeix.

Fa poques setmanes el Cap de l'estat nostre, feia el ridícul més espantós negant unes evidències idiomàtiques que es poden consultar als llibres; al cap de pocs dies una Srta., per cert ministra de cultura de l'estat, ahí es na!, tornava a ficar la pota dins el fang de la ignorància amb el mateix tema. Ja sé que s'han disculpat, vés qui remei! però això no nega que han dit el que han dit.

Són conegudes les moltes vegades que l'església institució, ha hagut de demanar perdó i desdir-se per haver negat evidències científiques, les que deia estaven en contraposició amb els dogmes.

Quan les darreres eleccions nord-americanes pensàvem

que podria guanyar un tal Al Gore, a alguns ens venia una suor freda pensant que podria guanyar-les un individu que no sabia escriure correctament la paraula Patates, en anglès: Potatoes, com es va veure en un reportatge televisiu. Va guanyar l'altre contrincant, que també he de dir que no em feia cap gràcia, però vaig pensar entre mi mateix, ¡bé, almanco aquest sabrà escriure!.

Però vet aquí que el guanyador, ara nega el que l'evidència científica ha demostrat: que hi ha un canvi climàtic, que encara no se sap ben bé en quin sentit alterarà en un futur a mig termini el comportament de les estacions, però que segur que en determinarà canvis importants i no especialment beneficiosos. Ara ja sabem que el guanyador no sap llegir; hi ha molts treballs científics que demostren el canvi climàtic.

Per tant per arribar a ser president dels USA no cal saber ni llegir ni escriure; o també es pot dir d'una altra manera: sense saber llegir ni escriure un pot arribar a ésser el cap de l'exèrcit més poderós del món.

Antoni Gelabert Mas
Barcelona, maig-01

BULLIT DE NOTÍCIES

FINALS DE PING-PONG

El passat dia 19 de maig, al Polisportiu Sant Ferran de Palma tingueren lloc les finals de Ping-Pong a les quals hi assistiren alumnes del C.P. Antoni Monjo en les categories Aleví i Benjamí.

FINALS DE TIR DE FONA

El passat dia 16 de maig, al polisportiu Sant Ferran de Palma, tingué lloc la fase final del Campionat de Mallorca de Tir de Fona. Hi participaren 13 alumnes del nostre centre escolar de quart a sisè. Dins els deu primeres hi quedaren 4 classificats., essent Mohamed Acharki subcampió de Mallorca.

Aquests quatre finalistes participaren a la final de les Illes Balears que es celebrà al Polisportiu Prínceps d'Espanya, el dia 26 de maig. En Josep Miquel Camps, de sisè curs, obtingué el subcampionat.

DUES SETMANES D'EDUCACIÓ VIAL

Des del dia 7 de maig fins al 17 de maig s'han duit a terme a l'escola unes jornades d'Educació Vial pels alumnes del Segon i Tercer Cicles.

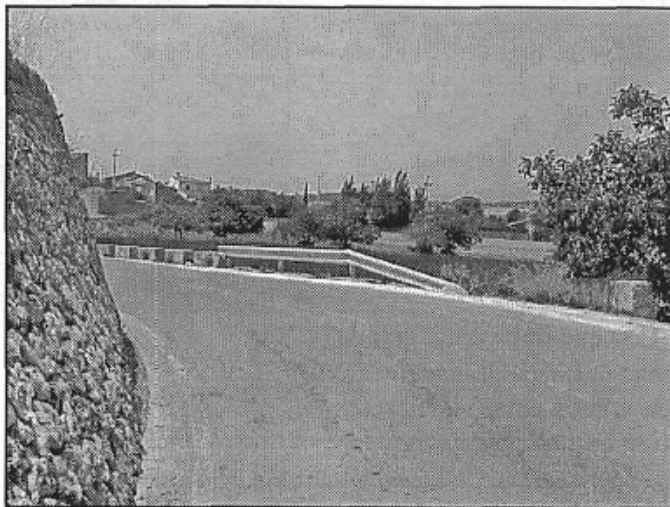
Foren tres jornades per a cada Cicle impartides per José Antonio Blanco Gómez, Policia Municipal. Les classes consistiren en unes exposicions teòriques, unes proves sobre els coneixements adquirits i unes altres pràctiques en les quals es realitzà un circuit amb bicicleta per alguns carreres del poble.

EXPECTACIÓ PEL REPORTATGE DE CANAL 4

Els passats dies 16 i 19 de maig a través del Canal 4 de Televisió, els mariers poguérem veure l'extens reportatge dedicat al nostre poble. El programa, d'una hora de durada, feia un repàs a la vida quotidiana del poble de Maria a través del batec de diverses associacions i de personatges que mostraren la seva visió i opinió sobre el poble i la seva gent. Prèviament a l'emissió del programa es va fer una crida per recordar l'hora de la seva emissió el qual, ens consta, fou seguit per molta gent i fou de l'agraït de tothom. El batle, associacions com Cop de Gas, el Club Ciclista (aparegueren imatges del dia de la seva inscripció oficial), l'Agrupació de Ball de Bot, i Fent Carrerany, personatges com en Miquel Bergas encarregat de fer les crides (presentat com el darrer "pregoner" de Mallorca), l'amo en Xesc de Son Cloquis, en Tomeu Ribot de *Sa Nostra* o gent que espontàniament era entrevistada, parlaren sobre el poble i la seva gent.

MARIA, AL MAGAZINE DEL DIARI LA VANGUARDIA

Maria de la Salut està de moda. El dominical Magazine de *La Vanguardia* del dia 20 de Maig del 2001, a la pagina 105, publicà un reportatge sobre Son Fogueró i en lloà merescudament l'indret. En destacà de manera especial el bon gust en el disseny, en la decoració, en la selecció dels materials de construcció i en l'ambient de llibertat i privacitat que s'hi respira. Una bona notícia del poble de Maria dins els ambients selectes del país.



COL·LOCACIÓ D'UNA TANCA METÀL·LICA PROTECTORA DAVANT SON ROIG A LA SORTIDA DEL POBLE

Aquest passat mes de maig es va col·locar una tanca metàl·lica protectora a la banda esquerra de la carretera de Sineu, tot just a la sortida de Maria. Des que un automobilista despistat tira a terra tres dels pilons de marès protectors, aquell desnivell estava desprotegit, cosa que suposava un cert perill per altres automobilistes en les mateixes condicions, ja que no es veia la perillositat del desnivell existent.

ARREGLAT EL RACÓ DE LA PART DE DALT DEL CARRER COSTA I LLOBERA

També s'ha arreglat el racó de la part de dalt del carrer de l'apotecaria, el Costa i Llobera. Després d'haver-se procedit a l'expropiació d'aquell tros de carrer per fer-ne l'ampliació havia quedat desatès. S'hi han col·locat dos bancs i ara s'hi sembraran uns arbres per fer ombra i més agradable el raconet.

SEMBRADA DE GESPA A LA PLAÇA DEL MERCAT

I ja que parlam d'arreglar, aquest passat mes de maig també s'ha procedit a resembrar de gespa la Plaça del Mercat, que presentava un aspecte deplorable. Ara bé si

BULLIT DE NOTÍCIES

la gent no es consciència de respectar més les coses, la inversió feta tindrà uns resultats ben minsos. Els vidres trencats de les faroles de la plaça demostren l'incivisme de determinada gent que fa mal per fer-lo sense aturar-se a pensar que el que s'ha de gastar per reparar el seu mal no es pot invertir després en altres coses

mig any. Les obres de la Plaça des Pou, de la Pista de Tennis, les obres de l'Escoleta, el darrer pagament de Ca ses Monges (que ja és a tots els efectes, propietat del poble de Maria), la resembra de gespa a la Plaça del Mercat, notícies dels pressuposts del 2001, un apartat dedicat a Fires i Festes, així com una previsió d'obres dins del Pla

d'Obres i Serveis per al 2001 (en destaca la remodelació de la Plaça de Dalt), entre d'altres, formen el gruix d'aquest nou butlletí.

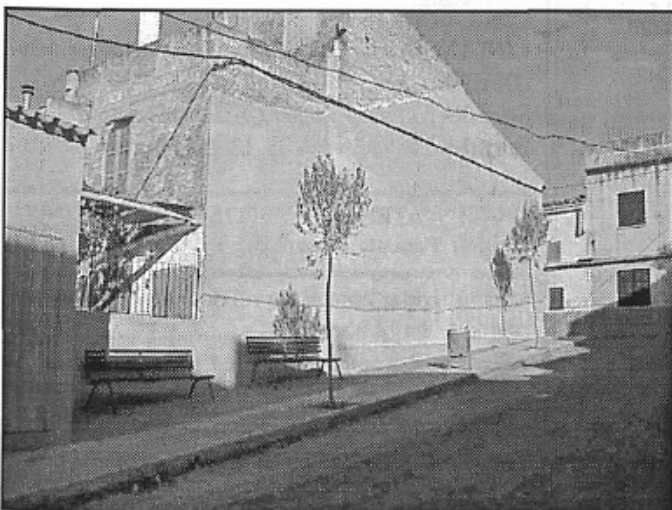
UN CURS DE RESTAURACIÓ DE MOBLES A CA SES MONGES

A través de la Mancomunitat del Pla es duu a terme, des de fa temps, un curs de restauració de mobles antics que té una gran acceptació. Són molts els mariers que s'hi han apuntat i que han rescatat objectes antics que els serveixen per aprendre aquestes tècniques de

restauració i que els permeten donar vida a mobles que tenien arraconats. A Ca ses Monges tenen el taller i els objectes que estan recuperant. A veure si en haver acabat ens els mostren i podrem comprovar com han aprofitat el temps.

UN ALTRE NÚMERO DEL BIM

A finals del mes de maig sortí un nou número del BIM, Butlletí d'Informació Municipal. En aquest butlletí editat per l'Ajuntament i que es reparteix per totes les cases del poble, es fa una relació de les tasques municipals del darrer

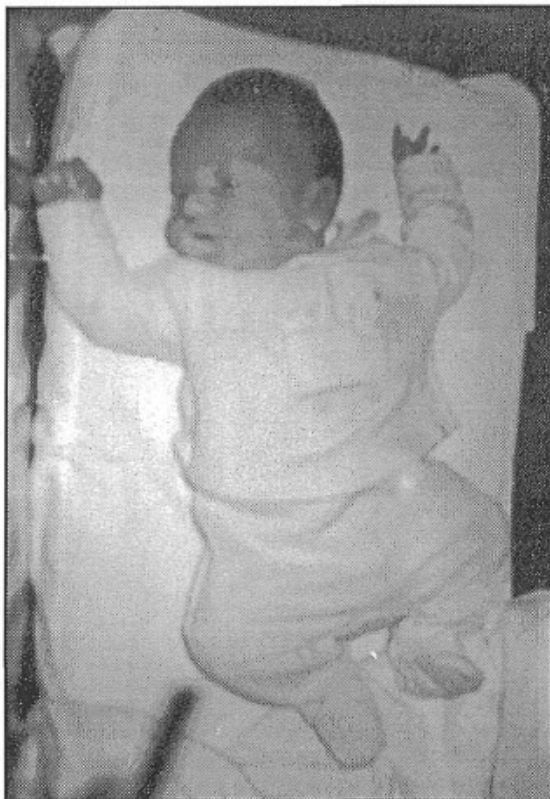


DEMOGRAFIA



BENVINGUTS:

En Juan Soler Carbonell va néixer el passat dia 14 de maig. És fill de n'Onofre Soler Matas i na Catalina Carbonell Colombram.



Enhorabona als seus pares i demés família.

JA L'HAN FETA:

En Gabriel Ramis Payeras i na Joana Aina Carbonell Torrens es casaren el passat dia 4 de maig a l'església parroquial de Maria de la Salut.

En Miquel Munar Ramis i na Magdalena Payeras Vanrell es varen casar el passat dia 12 de Maig a l'església parroquial de Maria de la Salut.

Que el vostre amor no acabi mai.

TELÈFONS D'INTERÈS:

AJUNTAMENT	971525002 (FAX)	971525194
BIBLIOTECA		971525688
UNITAT SANITÀRIA (cita prèvia)		971525594
APOTECARIA		971525020
ESCOLA DE DALT (telèfon i fax)		971525083
ESCOLA DE BAIX		971525252
LOCAL TERCERA EDAT		971525564
PARRÒQUIA		971525033
GESA INCA: AVARIES		971880077
BOMBERS		085
HOSPITAL MANACOR Informació		971847000
Urgències		971847060
Cita Prèvia		971847100
AMBULATORI D'INCA		971502850
URGÈNCIES A TOTA L'ILLA		061
SON DURETA (Centraleta)		971175000
AMBULÀNCIES S.S. (Inca)		971502850
AMBULÀNCIES		971200362
RECAPTACIÓ TRIBUTS CAIB (Inca)		971505901
ADMINISTRACIÓ D'HISENDA (Inca)		971505150

HORARIS:

AJUNTAMENT:

de 8'30 a 15 hores.

APOTECARIA:

Matí: 9 a 13 hores.

Horabaixa: 16'30 a 20'30 hores.

UNITAT SANITÀRIA:

de 9 a 15 hores.

BIBLIOTECA:

Dilluns i dimecres: de 16 a 18 hores.

Dimarts, dijous i divendres: de 16 a 19 hores.

LÍNIA MARIA-PALMA:

Sortides Maria: 8 i 15 hores. (15 h. Dissabtes no, Festius sí)

Sortides Palma: 13 (dissabtes, 14 h) i 19 hores. (Festius, 19,15 hores)

LÍNIA INCA-MANACOR:

Cap a Manacor: 12'30 i 19'55 hores.

Cap a Inca: 9'40 i 18'50 hores

LÍNIA MARIA-HOSPITAL-MANACOR:

(De dilluns a divendres)

Sortides Maria: 7'55, 10'30 i 14'45 hores

Sortides Manacor: 11'05, 13'35 i 18 hores

PUNT D'ATENCIÓ CONTINUADA DE SINEU:

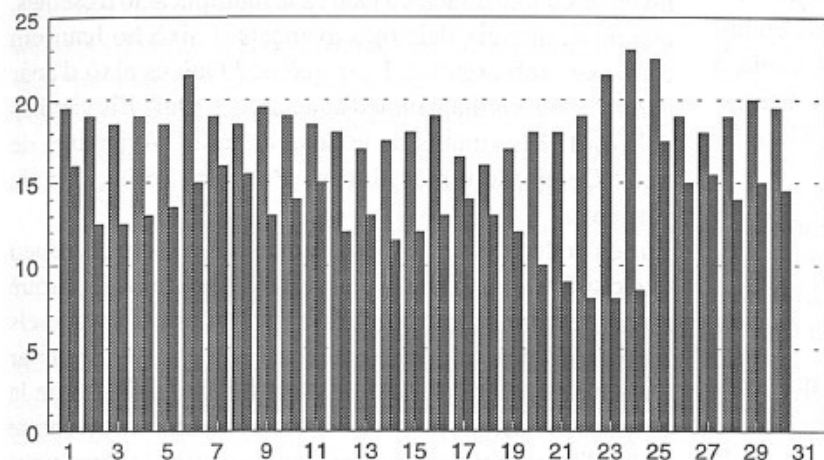
Carrer Ponent, número 3.

- Per demanar hora al servei de Pediatria heu de cridar de 8 a 14 hores al**855043**
- Per urgències, a partir de les 15 hores heu de cridar al**520292**
- Preparació pel part, postpart, control de gestació i informació sobre anticonceptius heu de cridar al**236624**

El temps

MES D'ABRIL

■ MAXIMES ■ MINIMES



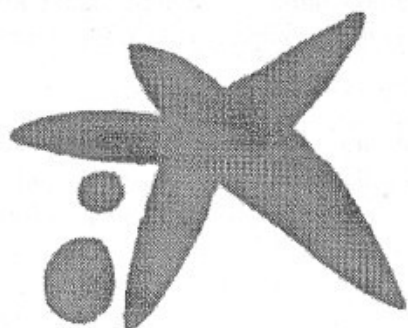
PLUVIOMETRIA
Dia 21 9 l.

TOTAL: 9 LITRES

Temperatura Màxima
23° C (Dia 24)
Temperatura Mínima
8° C (Dia 23)
Temperatura Mitjana
16° C
Mitjana Màximes
18,9° C
Mitjana Mínimes
13,1° C

De Viatge, amb *Viatges Martel*

Viatges Martel sortejarà un viatge per a dues persones, entre totes les fotografies recents de viatges publicades a Fent Carrerany al llarg del 2001.



"la Caixa"

OFICINA DE MARIA DE LA SALUT

7.-Onofre Sureda i Joana Maria Colombram davant l'església de Karls-Kirche a Karls-Platz de Viena i davant la sínia del Prater vienés per pasqua de 2001.

RAMELLERES I FLORS



"Con flores a porfía"... és un vers de la composició musical que en honor a Maria, la Verge, es canta a l'església durant tot el mes de maig, el mes de les flors, el "mes de Maria".

*Venid y vamos todos
con flores a porfía
con flores a María
que madre nuestra es.*

Coneguda també és l'altra quarteta poètica que com l'anterior fa referència a ramelleres i flors:

*Madona s'aufabeguera
que teniu a n'es portal
haureu mester sa destrat
per tallar-li sa ramera*

Si començ mencionant aquestes cançons populars és, naturalment, perquè trobant-nos en el mes de maig, que és quan escric aquestes retxes, res més guapo que treure a reluir les flors que en aquest temps embelleixen els nostres camps. Però també podria ser que aquest afeccionat a omplir pàgines del nostre "Carrerany", ho usàs com a excusa i preparació per referir-se a alguna cosa determinada, com és l'assumpte d'avui:

Estic segur de no equivocar-me en afirmar que som molts els qui haurem escoltat, i més d'una vegada, aquesta frase: "—Que han d'anar a posar cossiols enmig de la plaça si aquests no duraran dos dies"... "Segur que això ho escoltareu més d'una vegada dies després d'haver-se col·locat aquelles quatre ramelleres que vesteixen airoament els voltants del cadafal?... I allà continuen!... I ja han passat més de cent dies! Allà són, complementant la bellesa i netedat de l'enrajolat de la nostra Plaça Major. Sí, són allà! Mirau-les!... I hi seran dies i dies... Per què no?

PA amb OL

BAR RESTAURANT

"SES TARRAGONES"

Pa amb oli
i
Carn torrada

Carret. Petra - Sta. Margalida Km. 0'600 - Tel.: 971 52 53 16

I aquí voldria afegir-hi que si bé és cert que els al·lots fan dolenteries, els quintos animalades, i els majors bajanades, no per això no haguem d'acceptar que s'ha aconseguit un nivell de cultura, gràcies a Déu i a la multiplicació d'escoles, que no desmereix dels més avançats. I això ho hauríem d'afirmar amb orgull... I per què no? Què és això d'anar enrere? Que ens duen molt d'avantatge... Qui? Els vàndals del Nord? Els ianquis de la pena de mort? Avantatge de què? De posseir més duros? Pot ser, Però, ...i de vergonya?

Ens en poden donar de lliçons aquests? I no em demaneu que citi fets i mogudes d'un dia sí i l'altre també, perquè aniríem enfora. I per no insistir més la prova és que els "ditxosos" cossiols segueixen a la Plaça, fent quedar malament tots aquells predicadors de les profecies de la destrucció. I perquè no hi ha de seguir?... Llàstima (sempre hi ha d'haver un però) de no poder cantar les mateixes lloances en referència a altres punts que podrien ser bellíssims racons i que en l'actualitat estan fets una PENA: com són els jardins de l'Escola d'Abaix i de la Plaça de Dalt... I ja que hi som inclouríem també les voreres d'alguns carrers i els baixos d'aquells arbres sembrats fa poc temps i que sembla han caigut en l'oblit. Perquè passa que els qui tenim algun d'aquests arbres a prop de casa procuram cuidar-los i fan mirera, però com que hi ha trossos de carrers amb cases deshabitades, i solars que sembla que no tenen amo, els corresponents arbres estan fets una llàstima, rodejats d'unes herbes lletjotes al seu voltant, que a més de la lletjor, segurament retarden el seu creixement. Sempre m'he preguntat perquè la majoria d'administradors miren amb més atenció els redols centrals -places i carrers adjacents- que no els afores? Mai no ho he entès! I per desgràcia és així! Record que a Palma el carrer Colom estava com una nina pintada. Feia poc que hi havien col·locat unes jardineres per totes les voreres i arreglat la calçada, quan arribat el nou batle, als pocs mesos ho giraren tot damunt davall, i es gastaren una fortuna. I a cent metres, per alguns carrers, hi regnava una brutor! ... I com deia l'amo Antoni: "—Ja hi pot anar endiumenjada una fadrina, si no l'acompanya el caminar; ningú farà girar!".

Mira per on ara record aquell company de l'exèrcit, presumit com ell tot sol, que no tenia més que una camisa (com que anava amagada!), però collerins forts (aquests sobressortien un jonc del coll de la "guerrera"), en tenia una dotzena. He sentit contar, també, allò d'aquell missioner que quan tornà a Maria, després d'haver estat allunyat per molts d'anys, s'estranyà que el trispol de l'església encara fos de terra polsosa, i cridà un grup de riquets del poble als quals reprengué, entimant-los: —Segur que a ca vostra ho teniu tot ben enrajolat. Idò, com que l'església és vostra a veure si cobrau vergonya! Sí, ja ho sé. El món no es fa ni en dos ni en sis dies.

Encara s'està fent!. —"Se hace camino al andar", digué el poeta... passa a passa; amb un peu davant l'altre. Però no és manco cert que un altre pensador digué: —Per què no s'ha de dir el que se sent? I al signant d'aquest escrit no el mou altre interès que comentar, exposar una opinió, amb tota llibertat, respecte d'aquestes "cosetes" d'actualitat; dret que respectuosament faig valer.

I per avui res més. Que estigueu bons. I fins una altra. Vos saluda.

Miquel Oliver Roig

Maria, 15 de maig de 20001

P.D. Que un polític digui disbarats, mentides, promentent "el oro i el moro", són coses a les quals ja hi estam acostumats. però que ens hàgim de fer els desentesos davant afirmacions com: —"LA LENGUA ESPAÑOLA NUNCA FUE IMPUESTA", quan el que és cert, que ho hem comprovat i experimentat en nombroses ocasions, que pel simple fet d'expressar-nos en la llengua que aprenguérem de la nostra mare, ens hagin insultat, o volgut

insultar amb expressions tals com : "Polaco", en sentit despectiu, i també amb aquella "Inquisicionada" de "Habla Cristiano", afegit d'expressions, una grollera i l'altra, més, us dic que és mal d'aguantar. Això ens duu a recordar aquell cas d'en Galileo-Galilei, de fa ja uns quants segles. La Inquisició escampà que l'home, en Galileo, s'havia retractat del "pecat" d'afirmar que la Terra es movia. Pot ser que la tortura i les pressions el duguessin a tal flaqueza; però la història ha demostrat que el que va perdurar, és que a la veritat no la tapen ni reis, ni inquisidors. La llum guanya la fosca. Per això, l'"Epur si muove" va seguir endavant . I aquí ho tenim. Ara, qui vol fer de mè, que hi faci. Servidor ja mai més repetirà allò de: —"Com de mi a n'el Rei..."!

Abans, vull dir quan Espanya encara no anava "bien", érem molts els qui teníem el costum, quan anàvem a la gasolinera, al temps de donar les claus a l'encarregat de dir-li: —Posa-hi mil pessetes. Idò bé, l'altre dia, distret, vaig cometre la bajanada de fer com llavors, i la joveneta que m'atenia, m'advertí: —Mestre, no arribareu a Maria!"

HEM REBUT DE LA CONSELLERIA DE MEDI AMBIENT EL SEGÜENT COMUNICAT

Aprovades noves actuacions per a la millora del subministrament d'aigua a Maria de la Salut i Valldemossa.

La Conselleria de Medi Ambient signarà un conveni de col·laboració amb els Ajuntaments de Maria de la Salut i de Valldemossa per tal de dur a terme les obres i instal·lacions necessàries per a la millora de l'abastament d'aigua als respectius municipis.

Aquests dos pobles estan inclosos dins un projecte global, iniciat l'any passat per part de la Conselleria de Medi Ambient, amb la finalitat de garantir el subministrament d'aigua a una sèrie de municipis que patien problemes greus de cara a l'estiu.

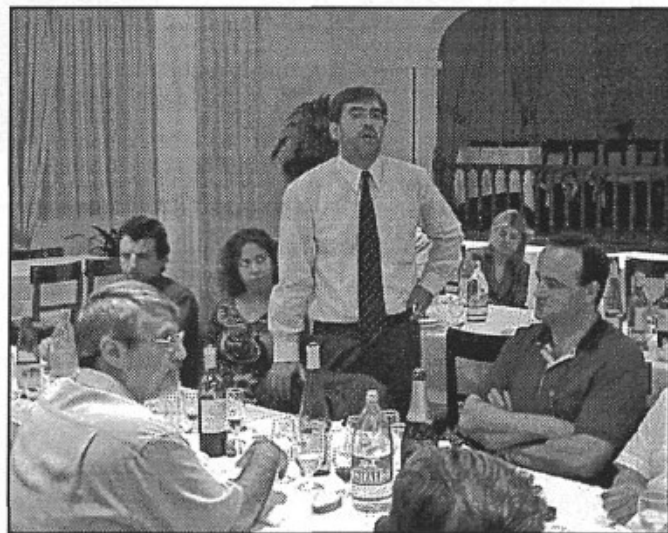
Per tal de donar solucions a aquest problema, la Conselleria de Medi Ambient va dur a terme una sèrie d'actuacions urgents abans de l'estiu del 2000, consistents bàsicament en la perforació d'un pou provisional i impulsio de l'aigua a la xarxa d'abastiment, per tal d'assegurar el subministrament a ambdós pobles durant els mesos d'estiu. A més d'aquestes obres d'urgència, s'han previst també unes actuacions a mitjà termini, consistents en la perforació d'un pou nou a la zona de Montblanc i la instal·lació de les canonades d'impulsió fins al dipòsit municipal en el cas de Maria de la Salut. El pressupost previst per dur a terme les actuacions a Maria de la Salut és de 90 milions de pessetes. Ja que aquest tipus d'obres es troben incloses en el Fons Europeu de Desenvolupament regional (FEDER), Objectiu 2, reben un finançament del 50% del seu cost.

Aquestes actuacions tenen un termini d'execució de 2 anys, encara que la Conselleria confia que estiguin finalitzades abans.

SOPAR AMB EL PRESIDENT ANTICH

El passat dia 30 de maig tingué lloc a la seu de Premsa Forana de Sant Joan una reunió del Sr. President del Govern Balear, Sr. Antich amb el membres de les diverses revistes que formen l'Associació de Premsa Forana de Mallorca on tingué lloc una roda de premsa acabada la qual es desplaçaren al restaurant de Can Tronca on soparen tots plegats.

Al postres el Sr. Antich prengué una altra vegada la paraula fent un repàs de la política duita a terme durant aquests dos darrers anys en els quals creu que han fet una bona feina.



FESTA DE L'ANIVERSARI DE LA TERCERA EDAT

El passat dissabte dia 2 de juny tingué lloc la celebració de l'aniversari de la 3a Edat. A les 12 h. tingué lloc una missa a l'església parroquial i seguidament la gent es desplaçà amb autocar al restaurant de les cases de Son Sant Martí. A l'acte hi assistiren el Sr. President del Govern Balear, Sr. Antich, el Sr. Batle i els Regidors del Consistori.

Glossat que realitzà Magí Ferriol "Nadal", acabada la missa:

Lo primer vos dic bon dia
i un bon any que Déu mos do
en es batle i gent major
d'aquest poble de Maria.
També a la Verge Maria
i a Déu, nostre Redemptor
i també al senyor rector
que mos ha dat la comunió
i mos ha fet un sermó
així com sa gent se mereixia.

Si mirau es calendari
hi ha els dies de cada mes
alegrau-vos mariers
que celebren un any més
celebren l'aniversari
seria just i necessari
que en complíssim bastants més.

Noltros tenim un president
de lo milloret que hi ha,
amorós amb so xerra,
bon al·lot i llavors valent
per això molta de gent
el volia i el varen votar.

Sa tercera edat de Maria
l'administra bona gent
perquè hi ha bon president
i també una bona companyia.
Això és gent de simpatia
si llavors per una dolentia
si no fos ver no ho diria
perquè els tenc aquí present.

Quan sa figa és secallona
molts de pics cau amb so vent.
Per divertir aqueixa gent
dau gràcies en es president
i a madò Antonina Racona.

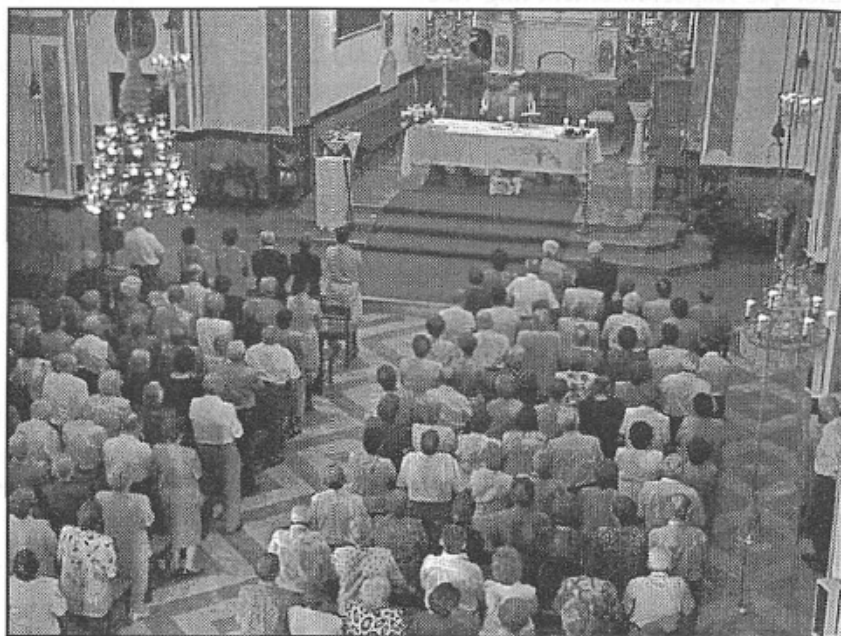
I ara si m'escoltau
vos diré lo que me sent:
Referent en es president
si trobau que ho fa malament
o el sofriu o el baratau.

Hi ha pics que llampegia i trona
i es mou una bona tempestat.
I si teniu ningú convidat
aquí que sigui ben arribat
jo lis don s'enhorabona.

Jo a sa Tercera Edat
des poble de Maria

i si jo poder tenia
no sabeu que li donaria?
Idò molteta d'alegria,
salut i prosperitat.
I ara jo ja he acabat.
Adiós i fins un altre dia

Maria de la Salut, 2 de juny de 2001



Moment de la missa



Magí Ferriol Bunyola durant el glosat.

POLÍTIQUES EUROPEES D'IMMIGRACIÓ

La nova realitat social que comporta l'arribada massiva d'immigrants a Europa, sortosament, està provocant reaccions diverses en àmbits distints i amb formes molt variades. A les illes d'Eivissa i Mallorca, grups d'immigrants s'han tancat durant dos dies dins sengles recintes parroquials, per cridar l'atenció de l'opinió pública illenca envers la problemàtica que els afecta i en demanda d'unes solucions que resultin duradores, efectives i satisfactòries. La nova realitat social de la immigració, fins i tot, està remonent també els fonaments institucionals d'organismes governamentals a tots els Estats de la Unió

de Polònia, Equador i Marroc, com també d'algunes Comunitats Autònomes (Junta d'Andalusia, Govern de La Rioja, Generalitat de Catalunya) i del municipi murcià de Lorca en la persona del seu Batle, Sr. Miguel Navarro. Com a diputat del PSM-Entesa Nacionalista, crec que s'hi aconseguí un dels objectius: afavorir l'intercanvi d'informació i opinions entre diputats i diputades del Parlament Europeu i diputats i diputades de Parlaments autonòmics, com també d'autoritats regionals i locals sobre temes de la Unió Europea molt relacionats amb les competències d'autoritats regionals i locals. Des del PSM-

Entesa Nacionalista constatarem que, tot i haver-hi certes peculiaritats singulars a cada rodol, la realitat social de la immigració presenta pertot arreu uns trets comuns que la caracteritzen. També creim que, lluny d'anar-se passant la pilota d'una banda al'altra, fa falta prendre amb caràcter d'urgència unes solucions que han de ser adoptades conjuntament per totes les administracions públiques afectades, amb la col·laboració ineludible d'entitats i organitzacions socials. Serà coincidència. Però fou justament quan acabaven aquestes Jornades que ens assabentàrem que, el mateix dia que s'havien iniciat, un grup d'immigrants havien decidit de realitzar un tancament dins



Europea. El passat cap de setmana, una representació del Parlament de les Illes Balears (Sr^a Francisca Bennàsser, Sr^a Margalida Capó, Sr. Cecili Buele, Sr. Lluís Isern) participà al III Fòrum "Parlament Europeu i Assumptes Regionals". L'havia organitzat, per tercer any consecutiu, la Delegació a Barcelona de l'Oficina del Parlament Europeu a Espanya, conjuntament amb el Centre Europeu de Regions-IEAP Antena Catalunya. En aquest III Fòrum, s'hi analitzà el tema "Cap a una política comunitària d'immigració: de Tampere 1999 a Brussel·les/Laeken 2001". Hi prengueren part eurodiputats com Carles Gasòliba (CDC), Concepció Ferrer (UDC), Juan Andrés Naranjo (PP) o Anna Terron (PSOE), els quals analitzaren la comunicació de la Comissió Europea sobre la política d'immigració, que va ser exposada per Francisco Fonseca-Morillo, Cap del Gabinet adjunt del Comissari europeu d'Assumptes d'Interior i Justícia. En diverses taules rodones, entorn de les distintes perspectives de la política d'immigració, intervingueren representants dels Consolats

recintes parroquials de Mallorca i d'Eivissa, reivindicant un millor tractament per part de les institucions públiques il·lenques. Des del PSM-Entesa Nacionalista consideram que allò que no es pot fer decap de les maneres és pretendre mantenir tancats els ulls, les mans o les orelles a una realitat social que està afectant de manera molt seriosa i imparabile la nostra realitat social més immediata. Tots hi hem de posar a l'abast els recursos disponibles, econòmics, materials i humans. I, si es comprova que aquests resulten insuficients, n'haurem d'obtenir d'altres, molt més efectius encara. Amb això ens hi estam jugant, ni més ni manco, el futur del nostre poble. I, el que resulta més rellevant encara, una permanència digna del nostre país dins l'Europa del segle XXI.

Mallorca, 27 de maig de 2001.

Cecili Buele i Ramis

Diputat del PSM-Entesa Nacionalista al Parlament de les Illes Balears.



Jo som el camí i la vida

Cristo ressucitat és l'estrella dorada del matí, a més de ser el camí i la vida per a tots. És el puntal que ens ajuda a aguantar-nos a dins nosaltres mateixos, a dins les nostres famílies i el renovament amb els nostres amics i enemics, ara i sempre que conservem la fe, viva i profunda d'un Crist amorós que fa reverdir totes les flors belles d'una primavera perfumada de tots els cors dels bons cristians.

Gràcies Senyor per haver-me deixat veure dins aquest any 2001, la vostra ressurrecció. Que sia una mirada profunda, comprensiva i d'enteniment dins totes les llars del món i principalment dins els cors dels mariers. No oblidem que Déu ens va donar a tots a beure de l'Esperit Sant.

Unes gloses a Crist crucificat

Si per tots vós sou amor
i vàreu morir per salvar-me
donau-nos força Senyor
que vós sou el Redentor
per curar-nos la nostra ànima.

Judes, que us va entregar
a dins l'hort de Gesetmaní
els va ensenyar el camí
per dur-vos a enclavar,
i ell tan malament va acabar
que se'n va anar a penjar
perquè se'n va penedir.

Espines pel vostre cap
pels costats les punyalades,
pel calvari travalades
fins que fóreu enclavat
per salvar la humanitat
ple d'amor i humilitat.
Perdonau nostres pecats;
cada dia feiem errades.

Gràcies Senyor de l'univers

UNA PINZELLADA ORIENTAL

Aquests dies està voletejant com una papallona blanca, bella, graciosa, suggerent, un proverbi que acab de conèixer procedent de l'Índia.

És curiós observar com, de les cultures orientals, poden arribar influències interessants a la nostra cultura europea. Pens que no hem de renegar de quelcom tan nostre com és la cultura occidental. Per més que es digui i s'admeti que està en decadència, no ha mort tot el que al llarg dels segles, ha anat aportant a la humanitat. Pens que la decadència, és una malaltia que no condueix a la mort. Moren els essers humans que amb el seu esforç enriqueixen els pobles. Però aquesta aportació de riquesa, sia científica o artística, roman emmagatzamada en la memòria de les cultures, per esser tinguda en comte sempre i esser augmentada més i més per les generacions següents, com una bolla de neu rodant, fent-se cada vegada més grossa i més hermosa.

Amb tots els errors i equivocacions, la cultura occidental és quelcom seriós. També d'alguna manera ha abrigat al llarg dels anys, el cristianisme, l'ha fet molt seu i l'ha ajudat a expandir-se pel món. Tal volta, en això de fer-se'l tan seu s'ha passat, perquè els exclussivismes són nocius sempre. I Estam veient que des de distants punts del globus ens arriben a la "mestre" Europa, lliçons de cristianisme molt interessants; de països latinoamericans paupèrrims, estam rebent missatges per esser tenguts en compte. Així doncs no podem

menysprear el transvàs cultural (impregnat o no de cristianisme) que ens pugui arribar d'Orient o de més enllà de l'Atlàntic.

"Un Home sols posseeix allò que pot perdre en un naufragi"

Per tot això deia que un proverbi indi acaba d'entrar en la meua ment i cerca acomodar-se per instal·lar-s'hi definitivament dins el meu cor. Diu així: "Un home sol posseeix allò que no pot perdre en un naufragi". Sàvies paraules. Perquè em dic a mi, que tot el que l'afany consumista que tots patim, ens fa adquirir tot o quasi tot el que podem perdre en un naufragi.

A veure si ens vénen reforços ètics i estètics d'orient. A veure si el cristianisme de les Amèriques o de les Antípodes ve a millorar el nostre vell cristianisme europeu. I a veure si som humils i ho sabem agrair. Perquè malgrat crec que està en fase terminal, me pareix que encara no.

*Una abraçada a tots.
Miquel Rosselló i Quetglas
Inca, 2 de maig de 2001*

CARRERANY ESPORTIU

XVII Pla de Mallorca maig / juny 2.001

Ha començat a rodar el XVII Pla de Mallorca, que aglutina els equips dels pobles que formen part de la comarca del Pla. A més del corredors de C. Ciclista de Maria hi corren dos amics dels mariandos, Tomeu Arbona (Deportes Mauri-Sineu), i Miquel Arbona (Comercial Plomer -Muro).

-Primera etapa: es disputà a sa Pobla, amb un recorregut de 30 quilòmetres. Els participants del C.C. Maria de la Salut són: Esteve Bergas, Llorenç Nadal, Joan Mas, Pep Ferriol i Miquel Morey. A la primera etapa en Miquel Morey va rompre la bicicleta abans d'arribar a Muro i va haver d'abandonar.

La classificació dels mariandos a la primera etapa fou:

- 22è Bergas, Esteve a 2:02
- 39è Nadal, Llorenç a 8:45
- 40è Mas, Joan a 8:59
- 48è Ferriol, Pep a 12:19

Dins les classificacions per categories, Llorenç Nadal, passà a liderar la categoria de màster 60.



El batle de Sa Pobla entregant el trofeu a Llorenç Nadal, líder dels Màsters 60

-Segona etapa: Es disputà a Vilafranca dia 20 de maig, amb sortida i arribada al Restaurant Es Cruce. El total de quilòmetres fou de 44.

Al grupet de Maria s'hi va afegir en Miquel Salom - el barber-

La classificació quedà així:

- 14è Bergas, Esteve a 0:54
- 35è Nadal, Llorenç a 10:11
- 36è Salom, Miquel a 10:11
- 37è Mas, Joan a 11:30
- 38è Morey, Miquel a 11:31
- 49è Ferriol, Pep a 19:10



Els participants a la primera etapa amb el president del Club Ciclista Miquel Perelló

En Llorenç Nadal va mantenir el primer lloc a la seva categoria.

Tercera etapa: dia 26 maig, contra-rellotge a sa Pobla, 11 quilòmetres.

Hi faltaren en Miquel Morey i en Miquel Salom. El resultat va esser:

- 26è Bergas, Esteve a 2:55
- 41è Nadal, Llorenç a 4:08
- 42è Mas, Joan a 4:11
- 47è Ferriol, Pep a 6:07

En Llorenç Nadal segueix liderant la categoria de màsters 60.

Al moment de tancar aquesta informació queden per córrer les dues darreres etapes a Montuïri i Sineu.

Després de la tercera carrera, la classificació general està així:

- 21è Bergas, Esteve
- 35è Nadal, Llorenç
- 37è Mas, Joan
- 44è Ferriol, Pep

Salutacions Pep Ferriol Torelló, maig 2001



En Pep Ferriol a l'entrada a meta a Sa Pobla

Nous llibres, noves lectures a la Biblioteca

-Ets la meua vida, ets la meua mort. Maria de la Pau Janer. Ed. Columna.

Una història que conté moltes històries, però totes amb un nexe comú: la força de l'amor en les nostres vides. Arribar al fons dels llaços que es creen i es desfan entre les persones implica una anàlisi del comportament humà.

"Les paraules dites a cel obert són d'una duresa extrema. Les que s'amaguen entre canyissos, troncs, arrels fondes tenen racons on perdre's. Poden estimbar-se en un llit d'herbetes que les acull perquè no caiguin en terra. Saben escapar-se de la nuesa del cel observant-les, de l'aspror del sòl que les multiplica. Els mots necessiten indrets com a recers, que els facin companyia".

-El viaje de Baldassare. Amin Maalouf. Alianza Literaria.

L'obra gira al voltant de l'any 1666, any en què la profecia anuncia l'arribada de l'Anticrist i la fi del temps; no obstant això, la trama resulta prou actual donats els elements que la conformen: temors milenaristes, binomi de la primàcia racional front la tentació irracional, predicadors cabalístics sobre la fi del món.

El protagonista realitza tot un viatge iniciàtic des del Líban fins a Londres, a través del qual té oportunitat de conèixer les topades entre Orient i un Occident que es prepara per debatre les idees il·lustrades.

"De vuelta a casa, y puesto que todo el mundo parecía estar durmiendo, me fui a la habitación de Marta y la cerré por dentro. Luego nos prometimos dormir abrazados el uno al otro hasta por la mañana; o, al menos, pensaba yo medio en broma, medio aterrado, hasta aquello que iba a tener lugar la mañana del año de la Bestia. Pero después del abrazo mi compañera se adormeció y yo perdí el sueño"

-Boomerang, de Xavier Moret. Altair viajes, 2000.

L'autor ens explica una aventura plena de curiositats, perill, i velles històries que ens retorna, com un boomerang, a aquesta gran illa, pràcticament oblidada durant dècades i avui, gràcies als jocs olímpics de Sydney 2000, de més actualitat que mai.

"En aquel edificio siniestro, con las celdas reconvertidas en museo y las historias de terror resonando en las galerías, tuve una visión de los años más duros de la colonia, de cuando la represión y la ejecución eran el horror de cada día... Bondietto, que no entendía el inglés, no supo que había sido sentenciado a muerte hasta minutos antes de la ejecución... En esta prisión murió el más popular de los bushrangers australianos...

La leyenda del bushranger bueno, del Robin Hood que roba a los ricos y ayuda a los pobres, que lucha contra un sistema hostil, nació en las montañas de Tasmania, un refugio ideal para los convictos fugitivos"



-A l'est de les muntanyes, de David Guterson. Ed. Empúries.

Ben Givens fa balanç del passat, de l'època d'estudiant de medicina..., del temps viscut al costat de la Raquel... i tot i l'edat, continua sense entendre el misteri de la vida i empen un viatge a l'est de les muntanyes, decidit a recuperar la fe en la condició humana o a perdre-la del tot.

"De sobte, es va trobar pensant amb la seva filla, en com es prendria la seva mort inesperada enmig de les àrides muntanyes. La imaginà examinant les seves operacions amb les targetes de crèdit, descobrint que la grua li havia recollit el cotxe el dissabte 18 d'octubre... i esbrinant que l'endemà havia llogat una cambra a un motel a Quincy..."

-La Caverna, de José Saramago. Ed. 62 (El Balancí).

La caverna explica la història d'un terrissaire i la seva família. El seu món està condemnat a mort, però a quatre passes hi ha un altre món, el Centre gegantesc, que creix incommensurablement, alhora que rebutja els productes del terrissaire perquè considera que són absoluts...

Són dos mons en una disputa constant, per una banda, el taller del terrissaire, i de l'altra, el gran centre comercial, el Centre, és el poder econòmic que es cruspex sense escrúpols la tradició.

"I com és, Tropical, hi fa molta calor i l'aigua és tèbia, i la sorra, No n'hi ha, el terra és d'un plàstic que imita sorra, de lluny sembla de veritat i tot, Però d'onades no n'hi deu haver, doncs en això s'equivoca... Què dius, Tal com ho sent, Quines coses que arriben a inventar els homes, Sí, va dir en Marçal, és bastant trist".

-Sèrie Harry Potter, de J. K. Rowling:

- Harry Potter y la cámara secreta
- Harry Potter y el cáliz de fuego
- La piedra filosofal
- El prisionero de Azkaban

Francesca Maria Mas, Encarregada de la Biblioteca